Glavni članak

Krist je rođen

„Danas vam se u gradu Davidovu rodio Spasitelj – Krist, Gospodin.”
Luka 2,11

Prije više od dvije tisuće godina, ova anđeoska objava skupini pastira koji su noću čuvali svoja stada označila je ključan korak naprijed u ostvarivanju Božjeg plana spasenja. Cijeli kontekst našeg temeljnog teksta glasi: „Anđeo im Gospodnji pristupi i slava ih Gospodnja obasja! Silno se prestrašiše. No anđeo im reče: 'Ne bojte se! Evo, javljam vam blagovijest, veliku radost za sav narod! Danas vam se u gradu Davidovu rodio Spasitelj – Krist, Gospodin. I evo vam znaka: naći ćete novorođenče povijeno gdje leži u jaslama.' I odjednom se anđelu pridruži silna nebeska vojska hvaleći Boga: 'Slava Bogu na visinama, a na zemlji mir ljudima, miljenicima njegovim!'” (Luka 2,9–14)

Obećanje

Prije toga, dolazak Spasitelja bio je u domeni obećanja; stoga je jedan od vrlo važnih aspekata ove radosne vijesti bila činjenica da se Spasitelj sada doista rodio. Riječ „evanđelje” znači „dobra vijest”. Pavao nas izvještava da je evanđelje bilo naviješteno stoljećima ranije Abrahamu, kada je Bog obećao tom svom drevnom prijatelju da će po njegovu potomstvu biti blagoslovljene sve obitelji na zemlji (Galaćanima 3,8; Postanak 12,3; Postanak 22,18). U tom kontekstu, Pavao identificira Isusa kao to obećano „potomstvo” (Galaćanima 3,16). Za

Abrahama je bila dobra vijest da će njegovo potomstvo – Isus kao obećani potomak – biti sredstvo blagoslova za cijelo čovječanstvo. Ipak, ta je dobra vijest počivala isključivo na obećanju. To je obećanje bilo potvrđeno Božjom zakletvom (Postanak 22,16–18; Hebrejima 6,13–17).

To isto obećanje ponovno je potvrđeno Izaku i Jakovu. Neposredno prije smrti, dok je izricao blagoslove svojim dvanaestorici sinova, Jakov je prorekao da će iz loze njegova sina Jude proizaći onaj koji će se zvati Šilo – mirotvorac – te da će njemu pripasti „poslušnost naroda" (Postanak 49,9.10). Bilo je to još jedno obećanje o dolasku Spasitelja, odnosno Mesije – onoga oko kojega će se narodi okupiti i po kojemu će primiti blagoslove mira.

Mojsije je u svoje vrijeme također prihvatio ta divna obećanja da će Bog Izraelov poslati velikoga vođu, Mesiju, koji će donijeti izbavljenje Njegovu narodu i blagoslov cijelom čovječanstvu. Očito je da mu je Mojsijeva majka, dok se brinula o njemu na faraonovu dvoru, govorila o obećanju danom Abrahamu i o tome što ono podrazumijeva. Čitamo: „Mojsije je, kad je odrastao, odbio da ga zovu sinom faraonove kćeri. Odabrao je dijeliti patnju Božjeg naroda umjesto da uživa u prolaznim zadovoljstvima grijeha. Smatrao je da je bolje trpjeti radi Krista nego posjedovati blago Egipta, jer je upravljao pogled prema velikoj nagradi koja ga je čekala" (Hebrejima 11,24-26).

Grčka riječ „Krist" novozavjetni je ekvivalent hebrejskoj riječi „Mesija". Mojsije je očito shvaćao da Božja obećanja dana Abrahamu, Izaku i Jakovu znače da će Bog poslati Mesiju. Rado je odabrao

dijeliti sudbinu Božjeg naroda, kojemu su ta obećanja bila dana. Kasnije, nakon što je Izraelu preko Mojsija predan Zakon, Mojsije je dobio uputu da tom narodu prenese kako će im Gospodin podići proroka poput njega te da će svi biti pozvani slušati tog proroka i biti mu poslušni (Ponovljeni zakon 18,18.19). U Novom se zavjetu to proročanstvo primjenjuje na Isusa tijekom Njegove tisućgodišnje vladavine. Djela apostolska 3:20, 22, 23

Mnoga proročanstva

Izaija je prorekao: „Evo, djevica će začeti i roditi sina, i nadjenut će mu ime Emanuel." (Izaija 7:14). Još jedno Izaijino proročanstvo glasi: „Jer, dijete nam se rodilo, sin nam je darovan. Vlast će počivati na njegovim ramenima. I zvat će se: Divni Savjetnik, Silni Bog, Vječni Otac, Knez mira. Njegovoj vlasti i miru neće biti kraja. Vladat će pravedno i pošteno, s prijestolja svog pretka Davida, u svu vječnost. Revnost Gospodina nad vojskama učinit će da se to ostvari!" Izaija 9:6, 7

Izaija je nadalje prorokovao o dolasku Mesije: „Tada će iz panja Jišajeva izrasti mladica, a iz njegova korijena izniknut će izdanak koji će donijeti plod – i na njemu će počivati Duh Gospodnji – Duh mudrosti i razboritosti, Duh savjeta i jakosti, Duh spoznaje i straha [strahopoštovanja] pred Gospodinom; i on će biti ispunjen duhom razboritosti... Neće suditi prema vanjskom izgledu niti donositi odluke na temelju onoga što čuje od drugih. Dosudit će pravdu siromašnima i pravedno odlučivati u korist potlačenih. Zemlja će se tresti od snage njegove riječi, a jedan dah iz njegovih usta uništit će zle.

Pravednost će biti njegov pojas, a vjernost pojas oko njegova struka.” Izaija 11:1-5

U 9. poglavlju knjige proroka Daniela, u 25. retku, nalazi se još jedno jamstvo o dolasku Mesije. U tom se proročanstvu navodi vremenski okvir koji ukazuje na to kada će on doći. Proročanstvo glasi: „Znaj, dakle, i razumij: od časa kad izađe zapovijed da se obnovi i izgradi Jeruzalem pa do dolaska Mesije, Pomazanika, proći će sedam tjedana i šezdeset i dva tjedna.” U vrijeme kada se Isus pojavio kao Mesija, mnogi su ga iščekivali. To je iščekivanje nedvojbeno bilo, barem djelomično, utemeljeno na ovom proročanstvu koje je zapisao Daniel (Luka 3,15).

U 5. poglavlju knjige proroka Miheja, u 2. retku, nalazi se proročanstvo koje otkriva mjesto na kojem će se roditi Obećani. Tekst glasi: „A ti, Betleheme Efrato, premda si malen među judejskim gradovima, iz tebe će za mene izaći onaj koji će biti vladar u Izraelu, čije podrijetlo seže u davnu prošlost.”

Ta i druga obećanja te proročanstva o dolasku Mesije bila su velik izvor nadahnuća za pobožne pripadnike izraelskog naroda. Ipak, većina ljudi nije shvaćala da se sva ta proročanstva neće ispuniti odjednom. Nisu razumjeli značenje određenih proročanstava koja su govorila o Mesijinoj patnji i smrti – o tome da će on biti Otkupitelj Izraela i cijelog svijeta. Nisu znali da će on uskrsnuti od mrtvih i vratiti se na nebo. Imali su na umu samo mnoga Božja jamstva da će Mesija doći te da će Izrael i svi narodi na zemlji biti blagoslovljeni.

Izraelci su znali da je Bog obećao poslati Mesiju. Kao što je navedeno u prethodnim biblijskim recima, u

proročanstvima se spominju mnoga imena i titule tog velikog Obećanika, uključujući „Emanuel" i „Šilo". On je bio obećano „sjeme" i prorok veći od Mojsija. Mesija je također trebao biti „izdanak iz panja Jišajeva", a iz njegova korijenja trebala je izrasti „mladica". On je trebao biti „Knez mira".

Kroz duga stoljeća Izrael je u nadi iščekivao ispunjenje onog dijela Božjeg nauma koji se odnosio na dolazak Mesije. Napokon je došlo vrijeme da se ta obećanja počnu pretvarati u stvarnost, pa je anđeo objavio: „Danas vam se u gradu Davidovu rodio Spasitelj – Krist, Gospodin." Tako su ta obećanja počela poprimati konkretan oblik: Krist, Mesija, bio je rođen.

Devet mjeseci ranije Marija je primila uvjeravanje da će postati majka onoga koji će biti veliki Mesija i izbavitelj Izraela i svijeta. „Anđeo joj reče: 'Ne boj se, Marijo! Ta našla si milost u Boga. Evo, začet ćeš i roditi sina. Nadjenut ćeš mu ime Isus. On će biti velik i zvat će se Sin Svevišnjega. Njemu će Gospodin Bog dati prijestolje Davida, oca njegova, i kraljevat će nad domom Jakovljevim uvijeke i njegovu kraljevstvu neće biti kraja.'" (Luka 1,30–33)

Ova anđelova objava podsjeća nas na Izaijino proročanstvo, ranije spomenuto, u kojem je prorečeno da će Mesija sjesti „na prijestolje Davidovo i na kraljevstvo njegovo, da ga utvrdi i utemelji na pravu i pravdi, od sada pa dovijeka". Davidovo je kraljevstvo propalo otprilike šesto godina ranije. Budući da je David bio iznimno drag Bogu, On je odredio da se buduće mesijansko kraljevstvo promatra kao obnovljeno kraljevstvo Davida – čovjeka po Božjem srcu (1. Samuelova 13,14; Djela apostolska 13,22). Stoga je Isus „veći

David", a po svojoj je majci bio i izravni Davidov potomak.

Skromne okolnosti

Na temelju objave koju joj je prenio anđeo Gabrijel, Marija je znala da će biti majka onoga koji je bio obećan. Bog je dopustio da se Njegovo sveto dijete rodi u štali. Iako je mjesto Isusova rođenja bilo skromno, a njegova majka u Izraelu razmjerno nepoznata osoba, njegovo su rođenje navijestili anđeli. Bilo je to prikladno. Bog se u mnogim prilikama služio anđelima kako bi ljudima u davna vremena prenio svoj naum o slanju Mesije. Sada, kada je došlo vrijeme za ispunjenje tih obećanja, bilo je prikladno da i začeće i rođenje tog velikana također navijeste anđeli.

Isusovo rođenje bilo je prekretnica u ostvarivanju Božjeg nauma. To je značilo da je Božji plan prešao iz faze obećanja u razdoblje njihova ispunjenja. Bog je nastavio davati obećanja i preko svojih slugu u Novom zavjetu, no sada je stigla središnja osoba svih starozavjetnih i novozavjetnih obećanja i proročanstava, a njegovo je rođenje u Betlehemu bilo naviješteno po anđelima.

Pastiri kojima je upućena ta objava zasigurno su bili ispunjeni strahopoštovanjem, ali i radošću. Njihova je prva misao bila otići u Betlehem i provjeriti ono što su čuli. Čitamo: „Kad su anđeli otišli od njih na nebo, pastiri su rekli jedni drugima: 'Pođimo, dakle, u Betlehem! Pogledajmo taj događaj o kojem nas je Gospodin obavijestio.' I požurili su te pronašli Mariju, Josipa i dijete kako leži u jaslama." (Luka 2,15-16)

Pastiri su bili posve uvjereni. „Kad su to vidjeli, razglasili su ono što im je bilo rečeno o tom djetetu. I svi koji su to čuli divili su se onome što su im pastiri ispričali.” (Luka 2,17.18). Želja pastira da što većem broju ljudi prenesu dobru vijest koja im je bila povjerena bila je prirodna i hvalevrijedna. I mi bismo danas trebali imati istu takvu želju. U današnje vrijeme, Gospodinov narod ima povlasticu razumjeti Božji plan još potpunije nego što su to razumjeli pastiri. Radosna vijest o Isusovom rođenju – uz sve ono što ona znači u kontekstu Božjeg plana i nauma – trebala bi nas potaknuti da učinimo sve što je u našoj moći kako bismo tu evanđeosku poruku prenijeli posvuda, služeći se svim sredstvima koja su nam na raspolaganju. Matej 24,14; Rimljanima 10,15; 1. Korinćanima 9,16

Još ne Mesija

Isusovo rođenje bilo je uistinu važno kao korak naprijed u Božjem planu. Ipak, kao dojenče, on još nije bio Mesija. Riječ „Mesija” znači „pomazanik”, odnosno „onaj koji je pomazan”. Značenje te riječi proizlazi iz Zakona danog Izraelu, prema kojem su se kraljevi i svećenici pomazivali prilikom stupanja na dužnost. Pomazanje je predstavljalo službeno imenovanje na određenu službu. (Izlazak 28,41; 1. Samuelova 9,16.17; 1. Samuelova 16,13). Sve je to ukazivalo na pomazanje Svetim Duhom koje je Isus primio u trenutku svog krštenja. (Hebrejima 1,8.9; Djela apostolska 10,38). To je pomazanje na Pedesetnicu primila i Crkva. 1. Ivanova 2,27; 2. Korinćanima 1,21.22

U trenutku Isusovog krštenja, on je čuo svog nebeskog Oca kako mu se obraća s neba riječima:

„Ti si Sin moj, ljubljeni! U tebi mi je sva milina!" (Luka 3,22). Isusovo rođenje navijestili su anđeli, no kao dojenče on još nije mogao znati za svoju zemaljsku svrhu niti je u potpunosti shvaćati. U dobi od dvanaest godina pronađen je u Hramu među učiteljima Zakona, gdje je nastojao saznati što više o svom poslanju (Luka 2,41–47). Tek kada je u tridesetoj godini došao na Jordan – posvetivši se vršenju volje svoga Oca i započinjući javnu fazu svoje službe – primio je tu blagoslovljenu potvrdu o svojem sinovstvu. Tada je spoznao da je njegov Nebeski Otac veoma zadovoljan njime. Sada je on bio obećani Mesija.

Do tog su vremena pastiri, kojima je bilo naviješteno njegovo rođenje, možda već preminuli. Zasigurno, mnogi kojima su oni prenijeli radosnu vijest također više nisu bili među živima. Kako god bilo, nakon što je Isus započeo svoju službu, više se ne spominju nikakve anđeoske objave. Moguće je da je Bog želio naglasiti kako su budući događaji – Isusova služba, smrt i uskrsnuće – sada ono što je uistinu važno. Isusovo rođenje bilo je nužno kao sredstvo za postizanje tog cilja, no Nebeski Otac ne želi da posebno štujemo Isusa kao dojenče. Umjesto toga, pozvani smo svakodnevno uzeti svoj križ i slijediti pomazanog Isusa na njegovu putu patnje i smrti (Matej 16,24; Luka 9,23).

Božji dar

Obećanja koja se tiču dolaska Mesije isticala su da će on biti onaj kojega šalje Bog. Ta se misao prenosi i u Novi zavjet. U Ivanu 3,16 Isus se naziva Božjim darom: „Bog je toliko ljubio svijet da je dao svoga jedinorođenog Sina, da nijedan koji u njega vjeruje

ne propadne, nego da ima život vječni." Riječi su posve nedostatne da opišu taj milostiv i dragocjen dar koji nam je Nebeski Otac podario – nama i cijelom čovječanstvu.

Budući da se prvi znak tog dara očitovao u Isusovu rođenju, prikladno je da taj dio Božjeg plana u nama potakne želju da nesebično darujemo sebe. Kao prvo, kada spoznamo Božji veliki dar ljubavi prema nama, trebali bismo mu dragovoljno predati sve što imamo, posvećujući se njemu. On nas je pozvao da mu darujemo svoja srca (Izreke 23,26). Kada se odazovemo na taj poziv, to znači da mu predajemo sve što posjedujemo, pa čak i sam život, uz spoznaju da se on time može služiti na način koji je njemu ugodan. Takvo posvećenje podrazumijeva prikazivanje naših tijela kao „žive žrtve", kako to navodi apostol Pavao u Poslanici Rimljanima 12,1.

Spasitelj

Kada je anđeo pastirima navijestio da se rodio Mesija, nazvao ga je Spasiteljem. Pastirima je to vjerojatno značilo tek izbavljenje od rimskog jarma pod kojim je izraelski narod u to vrijeme živio. Za nas to ima mnogo dublje značenje. To znači da će Isus, svojom smrću kao Otkupitelj čovječanstva, svim ljudima omogućiti spasenje od smrti. Nebeski Otac znao je da darivanje svoga Sina za spasenje čovječanstva podrazumijeva i to da će on morati trpjeti i umrijeti. Kakav li je to bio skupocjen dar! Kako bi oponašali Očevu ljubav u darivanju, pravi kršćani moraju biti spremni trpjeti i umrijeti, baš kao što je to učinio Isus. Iako naša žrtva nema otkupiteljsku vrijednost kakvu je imala Isusova smrt, naša će vjernost rezultirati prilikom da s njime sudjelujemo u

ispunjenju obećanja o blagoslovu za „sve obitelji na zemlji" u njegovom budućem kraljevstvu. Rimljanima 8,17; 2. Timoteju 2,11.12

Nakon što je jedan anđeo navijestio Isusovo rođenje, „odjednom se anđelu pridružilo mnoštvo nebeske vojske, hvaleći Boga i govoreći: Slava Bogu na visinama, a na zemlji mir, među ljudima dobra volja!" (Luka 2,13.14). Zasigurno će svi koji ljube Gospodina i raduju se njegovom velikom naumu spasenja također slaviti Boga i hvaliti ga zbog dara njegova Sina.

Znamo da će Isusovo rođenje naposljetku dovesti do mira u cijelom svijetu. Prošlo je više od dvije tisuće godina otkako se začula ta anđeoska pjesma slave, a na zemlji još uvijek nema mira. To ne znači da je Božji naum propao. To jednostavno znači da se tijekom tog vremena odvijala još jedna pripremna faza Božjeg velikog nauma. Ta faza obuhvaća pozivanje onih iz svijeta koji su pozvani slijediti Isusove stope – služiti, trpjeti i umrijeti s njime – kako bi s njime mogli živjeti i kraljevati. Danas postoji svaki razlog za vjerovanje da se to djelo bliži svome dovršetku. To znači da će Mesijansko kraljevstvo uskoro donijeti mir narodima te da će ljudi iz svih naroda prepoznati Isusa kao istinskog „Kneza mira". (Izaija 9:6)

U tom će Kraljevstvu Isus također djelovati kao posrednik mira između Boga i otuđene ljudske obitelji. Trajan mir među narodima nije moguć sve dok ljudi nisu u miru s Bogom. Naši praroditelji odabrali su put suprotan Božjem zakonu i time na sebe navukli smrtnu presudu. Zbog nasljeđa, svi njihovi potomci rođeni su u grijehu, „u bezakonju". (Psalam 51:5) Cijeli svijet koji ne vjeruje stoga je

otuđen od Boga i pod osudom na smrt. Isus je dao svoj život kao zamjenu za Adama i njegov rod. (Rimljanima 5:12, 19; 1. Korinćanima 15:21, 22) Time se čovječanstvu otvara put za povratak iz smrti i ponovno stjecanje Božje naklonosti – za sve one koji budu poslušni pravednim zakonima Kristovog kraljevstva koje dolazi na zemlju. (Matej 6:10) Ta će veličanstvena odredba stupiti na snagu tijekom Mesijanskog kraljevstva putem Novog saveza, kao što je obećano u Jeremiji 31:31–34.

Isus će tada biti „Vječni Otac". (Izaija 9:6) Drugim riječima, on će podariti vječni život svima onima koji se vjerom i poslušnošću pokažu dostojnima toga dara. Kako li je veličanstvena ta perspektiva! Ona znači kraj bolesti, boli i smrti. Kako li je istinita bila anđelova objava da će sin rođen Mariji biti „Spasitelj". Dok razmišljamo o Isusovom rođenju, ne bismo smjeli zanemariti taj veličanstveni ishod Božjeg plana spasenja. (Djela apostolska 5:31; 1. Ivanova 4:14)

„Dobra volja prema ljudima"

U pjesmi anđela spominje se izraz „dobra volja prema ljudima". Mnogi koji ne poznaju Božji plan za spasenje ljudi tumače to kao dobru volju „među" ljudima. Ovakvo gledište stavlja velik teret na njihovu vjeru jer znaju da od Isusova rođenja među ljudima nema ništa više dobre volje nego što je bilo prije. Uzalud su nastojali obratiti svijet Kristu i njegovim učenjima te time uspostaviti stanje dobre volje među ljudima, vjerujući da je to Božji naum u sadašnjem vremenu. Mi se radujemo spoznaji da će svijet biti obraćen tek u Božje određeno vrijeme, tijekom Mesijanskog kraljevstva. Tada će se Gospodinov

Duh izliti „na svako tijelo” (Joel 2,28). Pod njegovim prosvjetljujućim utjecajem ljudi će se udaljiti od sebičnosti te će naučiti ljubiti jedni druge i služiti jedni drugima.

Božja dobra volja prema ljudima očitovala se rođenjem njegova Sina, kojega je poslao u svijet da bude Otkupitelj i Spasitelj čovječanstva. Božja dobra volja prema ljudima očitovala se na taj način jer ih je On ljubio. Iako se ljudski rod zbog zlih djela otuđio od Boga, On je ipak ljubio ljude. Ljubio ih je toliko da je dao svoga Sina, koji je postao Otkupitelj i Posrednik kako bi ih vratio u život i u sklad s Bogom. Ivan 3,16.17; 1. Timoteju 2,5.6; 1. Ivanova 4,9

Isusova smrt i uskrsnuće bili su dodatni dokaz Božje dobre volje prema ljudima. Odabir vjernih sljedbenika Učitelja, koji će s Isusom sudjelovati u kraljevskoj vlasti, također je dokaz Božje dobre volje prema ljudskom rodu. Kristov povratak, radi uspostave njegovog Kraljevstva, isto tako očituje Božju dobaru volju prema ljudima. Doista, Božja dobra volja izražena je u svakom detalju njegovog plana punog ljubavi, čiji je cilj blagosloviti sve obitelji na zemlji. S obzirom na to, kako je samo prikladno da se pridružimo anđelima u pjesmi: „Slava Bogu na visinama!”

Za pastire je to bilo čudesno iskustvo – čuti od anđela da se napokon rodio onaj kojega je Bog Izraelov tako dugo obećavao. Još je divnije živjeti u današnje vrijeme i imati jamstvo da će Krist uskoro uspostaviti svoje Kraljevstvo, putem kojega će svim ljudima biti osigurani mir, zdravlje i život (Otkrivenje 21:4, 5). Svijetu koji je pritisnut nevoljama i brigama čini se nevjerojatnim da živimo na pragu takvog zlatnog doba mira, sigurnosti, zdravlja i života. Nema

sumnje da su mnogi tada s nevjericom primili izvještaj pastira o rođenju Mesije. Isto tako, većina ljudi danas neće obraćati pažnju na našu poruku. Ipak, naša je povlastica naviještati tu radosnu vijest te time pokazati svoju radost i oduševljenje porukom koju su anđeli prije više od dvije tisuće godina prenijeli pastirima u Betlehemu. Neka nam ta veličanstvena poruka uvijek bude od neprocjenjive vrijednosti u našim životima.